

Î N C H E I E R E

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul	Nicolae Clima
Judecătorii	Ion Druță, Ion Corolevschi

examinînd cererea Societății cu răspundere limitată „Crăiasa”, Societății cu răspundere limitată „MN Speranța”, Ion Uncu, Tatiana Popescu și Olesea Plugaru cu privire la explicarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014,

c o n s t a t ă :

La 27 septembrie 2013, Ion Uncu, Tatiana Popescu, Cătălin Pripa, Diana Nedelcu, Tatiana Popescu, SRL „Crăiasa” și SRL „MN „Speranța” au depus cereri de confirmare a creanțelor solicitînd admiterea creanțelor pentru a fi din nou verificate, confirmate și incluse în modul stabilit de lege în tabelul definitiv consolidat al creanțelor conform art. 144 alin. (5) al Legii insolvenței, obligarea administratorului să prezinte numitele dubii, obligarea administratorului să-și demonstreze că pentru construcția din str. Ciuflea, 1, mun. Chișinău s-au cheltuit maximum 3000000 lei, rezervarea creanțelor la masa credală.

În motivarea cererilor creditorii au indicat că la 08 aprilie 2013 a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Plugarul” și a fost numit în calitate de administrator al insolvenței Balan Vladimir. Cu toate că dețin documentele ce confirmă creanțele sale față de SRL „Plugarul”, administratorul insolvenței nefondat nu le-a acceptat și nu au fost recunoscuți creditorii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 au fost validate creanțele înaintate de ei, însă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 septembrie 2013 a fost casată încheierea din 19 iunie 2013 și a fost indicat că s-a constatat existența litigiilor de drept și dreptul lor de a iniția procedura de confirmare a creanțelor într-un proces separat, în procedura contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Invocă că prin cererile de confirmare a creanțelor depuse la 27 septembrie 2013 s-au conformat deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 septembrie 2013 și au inițiat procedura de confirmare a creanțelor în procedura contencioasă.

La 24 iunie 2014, lichidatorul SRL „Plugarul” a depus un demers prin care a solicitat instanței de insolvență strămutarea examinării cererilor de confirmare a creanțelor înaintate de Tatiana Popescu, Ion Uncu, Călin Pripa, Tatiana Popescu, Diana Nedelcev, SRL „Crăiasa”, SRL „MN Speranța” către SRL „Plugarul” în proces de faliment, spre examinare Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău conform competenței.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014 a fost admis demersul lichidatorului SRL „Plugarul” și a fost strămutată Judecătoriei Rîșcani,

mun. Chișinău pentru examinare conform competenței, cererile înaintate de Tatiana Popescu, Ion Uncu, Călin Pripa, Tatiana Popescu, Diana Nedelcev, SRL „Crăiasa”, SRL „MN Speranța” referitor la creanțele înaintate de către SRL „Plugarul” în proces de faliment.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014 a fost respins recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Crăiasa”, Societatea cu răspundere limitată „MN Speranța”, Ion Uncu, Diana Nedelcev, Eduard Belibov și Tatiana Popescu și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014.

La 16 octombrie 2014, Societatea cu răspundere limitată „Crăiasa”, Societatea cu răspundere limitată „MN Speranța”, Ion Uncu, Tatiana Popescu și Olesea Plugaru au depus cerere de explicare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014.

În motivarea cererii Societatea cu răspundere limitată „Crăiasa”, Societatea cu răspundere limitată „MN Speranța”, Ion Uncu, Tatiana Popescu și Olesea Plugaru au indicat că la 24 septembrie 2014 Curtea Supremă de Justiție a emis o decizie cu privire la recursul declarat de către SRL „Crăiasa”, SRL „MN Speranța”, Ion Uncu, Diana Nedelcev, Eduard Belibov și Tatiana Popescu, în pricina civilă la cererile de confirmare a creanțelor și demersul lichidatorului SRL „Plugaru” cu privire la strămutarea acestor cereri pentru examinare instanței judecătorești competente, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014.

Anterior o decizie în același sens pe aceeași cauză, în baza aceleiași norme legale a fost emisă de asemenea de Curtea Supremă de Justiție la data de 20 septembrie 2013 care nu s-a pronunțat asupra existenței sau inexistenței creanțelor contestate de administrator, a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 19 iulie 2013 și a atras atenția instanței la necesitatea respectării prevederilor art. 144 din Legea insolvenței. În special Curtea Supremă de Justiție a subliniat că pînă la soluționarea definitivă, creanțele contestate se admit cu titlu provizoriu la masa credală cu dreptul de a participa și de a vota la adunarea creditorilor, de a înainta și a retragă candidatura administratorului insolvenței/lichidatorului”.

Concomitent menționează și supra prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea insolvenței, instanța de insolvență dispune de competență exclusivă la judecarea în cadru procesului de insolvență a litigiilor de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvență va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform codului de procedură civilă.

Totodată, menționează că la data de 29 ianuarie 2014 Curtea Supremă de Justiție a emis o altă decizie prin care au fost admise recursurile declarate de către SRL „Crăiasa”, SRL „MN Speranța”, Ion Uncu, Nedelcev Diana și Tatiana Popescu. A fost casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2013 și cauza a fost remisă la Curtea de Apel Chișinău pentru rejudecarea cererilor de confirmare a creanțelor înaintate de Popescu Tatiana Evstafie, Popescu Tatiana Tudor, SRL „MN Speranța”, SRL „Crăiasa”, Ion Uncu, Diana Nedelcev și Pripa Călin.

Menționează că nu pot înțelege cum e posibil că aceeași instanță să remită aceeași cauză inițial Curții de Apel Chișinău, iar ulterior, să remită judecarea cauzei instanței de fond, care nu are atribuțiile de examinare a cauzelor ce țin de masa debitoare a unei întreprinderi aflate în insolvență.

Solicită, explicarea în baza căror acte normative a fost posibilă emiterea unei asemenea decizii de remitere la examinare instanței de fond?; Cum să procedeze creditorii garantați în situația în care de mai mult de un an așteaptă examinarea acestor cereri de instanța competentă adică Curtea de Apel ?; Cum este posibilă o asemenea confuzie de expunere asupra aceleiași chestiuni de 2 ori în moduri contrar opuse?.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea neîntemeiată și care urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 251 al. (1) CPC, dacă sînt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărîrii sau dacă hotărîrea cuprinde dispoziții contradictorii, instanța emitentă poate, la cererea participanților la proces sau a executorului judecătoresc, să dea explicații asupra dispozitivului ori să omită dispozițiile contradictorii fără a modifica cuprinsul hotărîrii.

S-a stabilit că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014 a fost admis demersul lichidatorului SRL „Plugarul” și a fost strămutată Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău pentru examinare conform competenței, cererile înaintate de Tatiana Popescu, Ion Uncu, Călin Pripa, Tatiana Popescu, Diana Nedelcev, SRL „Crăiasa”, SRL „MN Speranța” referitor la creanțele înaintate de către SRL „Plugarul” în proces de faliment.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014 a fost respins recursul declarat de către SRL „Crăiasa”, SRL „MN Speranța”, Tatiana Popescu, Eduard Belibov și Diana Nedelcev și a fost menținută încheierea instanței de insolabilitate.

După cum rezultă din cuprinsul dispozitivului deciziei instanței de recurs din 24 septembrie 2014, aceasta nu conține dispoziții contradictorii, chestiunea pusă în discuție tangențial a fost expusă și este clară, certă, concretă, nefiind necesare careva explicații în sensul art.251 CPC. Cu atît mai mult că instanța de recurs nu a emis hotărîrea a cărei explicare se cere, dar a menținut-o.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că cererea privind explicarea hotărîrii este neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a fi respinsă.

În conformitate cu art. art. 251 alin. (1), 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge cererea Societății cu răspundere limitată „Crăiasa”, Societății cu răspundere limitată „MN Speranța”, Ion Uncu, Tatiana Popescu și Olesea Plugaru cu privire la explicarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Druță

Ion Corolevschi